

РЕШЕНИЕ

№ 6154

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5685** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, чрез юрк. Х. срещу Решение № 1750 от 18.04.2023 г. по НАХД № 606/2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 135 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-2200632/29.11.2022 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, с което на „Мега Ел“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение по чл. 128, т. 2 от КТ.

В жалбата се развиват съображения за неправилност на обжалваното решение, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. Твърди се, че противно на изложеното в решението, АУАН и НП съдържат всички задължителни реквизити съобразно разпоредбите на чл. 42, чл. 48 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Касаторът изтъква, че в случая за място на извършване на нарушението следва да се приеме седалището и адресът на управление на работодателя – [населено място], а обстоятелствата, при които е извършено нарушението са ясно описани. Релевират се доводи за липса на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Моли съда за отмяна на въззивното решение, а

процесното НП да бъде потвърдено. Претендират се направените по делото разноски за двете съдебни инстанции и е направено възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. И., който поддържа касационната жалба и претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касация - „Мега Ел“ ЕООД в съдебно заседание се представлява от адв. В., която моли съда да остави оспореното решение в сила по съображения, изложени в представения по делото отговор на касационна жалба. Представя списък на разноските.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Ю. счита касационната жалба за неоснователна, а въззивното решение за правилно.

Административен съд София-град, XI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

От събраните доказателства е установено следното: Във връзка с постъпил сигнал в ИА „ГИТ“ –гр. С., вх. № 22103811/29.09.2022 г. от И. В. И. от [населено място] за нарушение на трудовото законодателство, била извършена проверка на „Мега Ел“ ЕООД. Проверката била извършена на 06.10.2022 г. на място в офиса на дружеството в [населено място] и продължила по документи в Дирекция „Инспекция по труда –С. област“. Резултатите от същата били обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР2233490/24.10.2022 г. След преглед на изисканите и представени от дружеството документи контролните органи установили, че „Мега Ел“ ЕООД в качеството си на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ не е изплатил в пълен размер уговореното трудово възнаграждение за извършената работа на лицето И. В. И. –назначен на длъжност „монтажник електрооборудване“ и на длъжност „продавач-консултант“ за положения от него труд през м. декември 2021 г. Нарушението било извършено на 01.02.2022 г., тъй като съгласно трудовия договор на И., тогава е изтекъл срокът, в който работодателя е бил длъжен да изплати трудовото му възнаграждение. От представения от дружеството –работодател трудов договор се установило, че дължимото трудово възнаграждение се изплаща от 20 до 30 число на месеца, следващ отработения месец. До приключване на проверката не били представени документи, удостоверяващи изплащането в пълен размер на договореното трудово възнаграждение на И. за положения от него труд през м. декември 2021 г. За констатираното при проверката нарушение, извършено на 01.02.2022 г. и констатирано на 24.10.2022 г., св. А. Г., на длъжност главен инспектор при ДИТ – С. област, съставил срещу „Мега Ел“ ЕООД, акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 23-2200632/24.10.2022 г. Актосъставителят квалифицирал нарушението по чл. 128, т.2 от КТ. Актът бил предявен и връчен на пълномощника на дружеството Б. Н. срещу подпис, който след като се запознал със

съдържанието му, подписал акта без възражения. Възражения срещу така съставения акт не са били депозираны и в срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН. Въз основа на така съставения АУАН срещу дружеството е издадено процесното НП.

Съдът е приел, че в хода на съдебното производство са ангажирани доказателства, оборващи фактическите констатации в АУАН, а именно, че за м. декември 2021 г. на работника И. не е провеждан инструктаж за работа и същият не е полагал труд през м. декември 2021 г. Установено е, че за периода м. октомври 2021 - м. януари 2022 г. на работника са начислени работни заплати, видно от представени фишове, както и че със Заповед № 656/27.06.2022 г., считано от 28.06.2022 г. трудовият договор на работника е прекратен.

Установено е още, че И. сключен трудов договор с „Ел“ ЕООД за длъжността „електромонтьор“ с работно време от 8 часа. В същото време имал и сключен трудов договор с „Мега Ел“ ЕООД. На 28.01.2022 г. докато изпълнявал служебните си задължения в „Ел“ ЕООД И. претърпял трудова злополука и до 06.06.2022 г. бил в отпуск по болест. Същият представял болничните си листове в „Ел“ ЕООД, което дружество възприемал като свой работодател. В сигнала И. отправя молба да се направи проверка дали от „Мега Ел“ ЕООД са му изплащали болнични за периода му на нетрудоспособност. По делото е приложено Разпореждане № РВ-3-17-01182996/18.08.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – Р., видно от което е била извършена проверка да периода 28.01.2022 г.- 06.06.2022 г., за посочения период. лицето няма право на изплатеното му по болнични листи парично обезщетение за временна неработоспособност в пълен размер за м. януари и на получената пропорционална част от паричното обезщетение за периода на неплатения отпуск от средствата на ДОО за периода м.февруари –м.юни 2022 г., тъй като е ползвал отпуск, различен от отпуска за временна неработоспособност. Неправомерно изплатеното обезщетение от ДОО е в размер на 732,49 лева – главница. Съдът е приел още, че И. И. не е полагал труд през м. декември 2021 г. за работодателя „Мега Ел“ ЕООД. Същият не е отправил своевременно никакви претенции към дружеството „Мега Ел“ ЕООД за изплащане на дължимо трудово възнаграждение, а е депозирал сигнал в ИА“ГИТ“, едва на 29.09.2022 г., след като е получил разпореждането на НОИ – Р., от което се установява, че за периода 28.01.2021 г.- 06.06.2022 г. неправомерно е получил парично обезщетение за временна неработоспособност.

За да отмени НП, СРС е приел, че при издаване на АУАН и съставяне на процесното НП е допуснато съществено нарушение – не е посочено място на извършване на нарушението, липсва точно и ясно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Прието е още, че в случая извършването на вмененото нарушение на чл. 128, т. 2 от КТ не е доказано по категоричен начин от страна на административно-наказващия орган.

Решението на районния съд е правилно.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и

аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право и е извел правилни изводи. Правните изводи на районният съд са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират.

Настоящия касационен състав изцяло споделя извода на първоинстанционния съд, че съдържанието на акта за установяване на административно нарушение не отговаря на императивните изисквания на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В съответствие и при правилно приложение на закона Софийски районен съд е приел че липсва изискуемото се ясно, точно и конкретно формулиране и конкретизация на административното обвинение от фактическа и правна страна. Наличието на всички законово изискуеми реквизити е въпрос на формална законосъобразност на НП. Недопустимо е мястото на извършване на нарушението да се извежда от седалището и адреса на дружеството-работодател, доколкото няма изрично изискване последното да съвпада с мястото на полагане на труд и настоящият съд приема за неоснователни оплакванията в касационната жалба в тази насока. От друга страна изцяло се споделя изложеното във въззивното решение досежно липсата на точни и ясно описание на обстоятелствата, при които е извършване на нарушението. В АУАН е описано, че лицето И. В. И. е назначено на две длъжности – продавач –консултант и монтажник електрооборудване. От текста на АУАН изобщо не е посочено, че работникът е назначен на работа в две различни търговски дружества, като не е посочено и за коя точно извършена работа през м. декември 2021 г. не е бил изплатен пълният размер на дължимото трудово възнаграждение, както и каква част следва да бъде изплатена.

Административните наказания са форма на държавна принуда - репресивни мерки, водещи до ограничаване на права или вменяване на задължения, по повод неправомерно поведение на определено лице и в тази връзка те не могат да почиват на предположения и неясноти. Именно с оглед този характер на административните наказания законодателят е предвидил строго формални процесуални правила за реализирането на административнонаказателната отговорност. В този смисъл всяко формално нарушение на изискванията за индивидуализация на извършеното нарушение, е основание за неговата отмяна. Непрецизната формулировка и непосочването на всички релевантни факти и обстоятелства за наличието на съставомерните елементи на деянието както в АУАН, така и в НП има за последица фактическа необоснованост на повдигнатото на „Мега Ел“ ЕООД административно обвинение.

Ето защо правилно допуснатото от административнонаказващия орган нарушение е квалифицирано от първоинстанционния съд като съществено такова, което представлява самостоятелно основание за отмяна на НП. Като задължителен реквизит, в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, се изисква посочване, в обстоятелствената част на двата акта, на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Това изискване ще бъде изпълнено само тогава, когато са посочени всички съставомерни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката към този момент.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход на спора и на основание чл. 63д ал.1 от ЗАНН, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на направените по делото разноски. Направеното от касатора възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение съдът намира за основателно, предвид, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност в сравнение с другите дела от този вид, поради което същото следва да се редуцира до минимума в размер на 410 лв., съобразно чл.18 ал. 2 вр. с чл. 7 ал.2 т. 2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.
Воден от горното, Административен съд - София град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1750 от 18.04.2023 г. по НАХД № 606/2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135 състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на „Мега Ел“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] сумата от 410 /четирисотин и десет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.